

[Főoldal](#) > ... > [Jogi Lépések Indítása](#) > [Hol És Hogyan?](#) > [Melyik Ország Joga Alkalmazandó?](#) > [Poland](#)

Melyik ország joga alkalmazandó?

Tartalomszolgáltató:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Lengyelország

FIGYELEM! Az alábbiakban adott válaszok NEM VONATKOZNAK az uniós jog által szabályozott helyzetekre

1 A hatályos jogszabályok forrásai

1.1 Nemzeti szabályok

A nemzetközi magánjogról szóló 2011. február 4-i törvény (egységes szerkezetbe foglalt szöveg: Hivatalos Lap 2015. szám, 1792. alszám, módosításokkal) (a továbbiakban: PILA)

1.2 Többoldalú nemzetközi egyezmények

A polgári jogoktól történő megfosztásról és hasonló védelmi intézkedésekről szóló, 1905. július 17-i hágai egyezmény

A végrendeleti intézkedések szabályaival kapcsolatos kollíziókról szóló, 1961. október 5-i hágai egyezmény

A kiskorúak védelme tekintetében a hatóságok jogkörére és az alkalmazandó jogra vonatkozó, 1961. október 5-i hágai egyezmény

A közlekedési balesetekre alkalmazandó jogról szóló, 1971. május 4-i hágai egyezmény

A tartási kötelezettségre alkalmazandó jogról szóló, 1973. október 2-i hágai egyezmény

A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény

A szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló, 1996. október 19-i hágai egyezmény

1.3 Főbb kétoldalú egyezmények

Lengyelország több olyan kétoldalú megállapodást kötött a jogügyletekre vonatkozóan, amelyek kollíziós szabályokat is rögzítenek. Ezek között az uniós tagállamokkal és harmadik országokkal kötött megállapodások is vannak. Mivel az uniós tagállamokat kötelező és számos területet érintő kollíziós szabályokat tartalmazó eszközök elsőbbséget élveznek a tagállamok által megkötött kétoldalú megállapodásokkal szemben, főszabály szerint jelenleg kizárólag a harmadik országokkal kötött megállapodások bírnak gyakorlati jelentőséggel.

Ezek között szerepelnek a Fehéroroszországgal (1994. október 26.), Oroszországgal (1996. szeptember 16.), Ukrajnával (1993. május 24.), a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal (1986. szeptember 28.), Kubával (1982. november 18.), Vietnammal (1993. március 22.) és (a Jugoszláviával kötött, 1960. február 6-án kelt megállapodás alapján) jogutódlás révén Bosznia-Hercegovinával, Montenegróval és Szerbiával kötött megállapodások.

2 A kollíziós jogi szabályok végrehajtása

2.1 A bírák hivatalból kötelesek-e alkalmazni a kollíziós jogi szabályokat?

Igen, a bíróság hivatalból alkalmazza a kollíziós szabályokat. A bíróság a külföldi jogot is hivatalból alkalmazza, ha valamely kollíziós szabály a külföldi jogot határozza meg az adott kérdésben alkalmazandó jogként.

2.2 Vissza- és továbbutalás (Renvoi)

A PILA 5. cikke értelmében a lengyel jog csak a visszautalást engedi meg.

Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha az alkalmazandó jog meghatározására

1. jogválasztással;

2. a jogügylet formájára tekintettel;

3. szerződéses kötelezettségre, szerződésen kívüli kötelmi viszonyra vagy olyan egyoldalú jogügyletre tekintettel került sor, amelynek vonatkozásában e törvény meghatározza az alkalmazandó jogot.

2.3 A kapcsoló tényező megváltozása

2.4 Kivételek a kollíziós jogi szabályok általános alkalmazása alól

A jogviszonyokra vonatkozó kollíziós szabályokban meghatározott jog alkalmazásától való eltéréseket a PILA 3. és 10. cikke rögzíti.

3. cikk (1) bekezdés. Amennyiben a törvény a személyes jog alkalmazását rendeli, és az érintett személy állampolgársága nem határozható meg, nem rendelkezik állampolgársággal, vagy a személyes jog tartalma nem állapítható meg, az adott személy lakóhelyének jogát vagy – ennek hiányában – a szokásos tartózkodási helye szerinti ország jogát kell alkalmazni.

10. cikk (1) bekezdés. Amennyiben a jog alkalmazhatóságát meghatározó körülmények nem állapíthatók meg, azt a jogot kell alkalmazni, amelyhez a jogviszony a legszorosabban kapcsolódik. Ezenfelül a lengyel jogot kell alkalmazni, amennyiben az alkalmazandó külföldi jog tartalma észszerű időn belül nem határozható meg.

Ezenfelül a PILA 67. cikke rögzíti, hogy amennyiben a PILA, a különös szabályozások, a Lengyelország által megerősített és Lengyelországban alkalmazandó nemzetközi megállapodások vagy az uniós jog nem határozza meg az alkalmazandó jogot, a jogviszonyra azon állam joga irányadó, amelyhez a jogviszony a legszorosabban kapcsolódik.

2.5 A külföldi jog bizonyítása

A bíróság hivatalból határozza meg és alkalmazza a külföldi jogot – a 2001. július 27-i rendes bírósági szervezésről szóló törvény 51a. cikkének (1) bekezdése (egységes szerkezetbe foglalt szöveg: Hivatalos Lap 2019. szám, 52. alszám, módosításokkal).

3 Kollíziós jogi szabályok

3.1 Szerződéses kötelek és jogi aktusok

A PILA-ban rögzített releváns kollíziós szabályok:

28. cikk (1) bekezdés: A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogot a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.) alapján kell meghatározni. A rendelet rendelkezései adott esetben az (1) bekezdésben hivatkozott rendelet 1. cikke (2) bekezdésének j) pontjában a rendelet hatálya alól kizárt szerződéses kötelezettségekre is alkalmazandók.

A PILA 29. cikkének (1) bekezdése értelmében amennyiben a lengyel jog biztosítási kötelezettséget ír elő, a biztosítási szerződésre a lengyel jog irányadó.

(2) Amennyiben az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamának biztosítási kötelezettséget előíró joga szerint e tagállam jogát kell alkalmazni a biztosítási szerződésre, e jog alkalmazandó.

30. cikk (1) bekezdés A 28. cikkben hivatkozott rendeletben meghatározott esetek kivételével a legalább egy tagállam területéhez szorosan kapcsolódó szerződés tekintetében az Európai Gazdasági Térség tagállamától eltérő ország jogának választása nem foszthatja meg a fogyasztókat az alábbi irányelveket átültető lengyel jogszabályokban biztosított védelemtől:

1. A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.; EU HL lengyel nyelvű kiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.);

2. (hatályon kívül helyezve);

3. A fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 171., 1999. július 7., 12. o.; EU HL lengyel nyelvű kiadás 15. fejezet, 4. kötet, 223. o.);

4. A fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 271., 2002. október 9., 16. o.; EU HL lengyel nyelvű kiadás 6. fejezet, 4. kötet, 321. o.);

5. A fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 133., 2008. május 22., 66. o., módosításokkal).

(2) Amennyiben a szálláshelyek időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre, ezek viszontértékesítésére és cseréjére vonatkozó szerződések egyes szempontjai tekintetében a fogyasztók védelméről szóló, 2009. január 14-i 2008/122/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 33., 2009. február 3., 10. o.) hatálya alá tartozó szerződésre alkalmazandó jog az Európai Gazdasági Térség tagállamától eltérő ország joga, a fogyasztók nem foszthatók meg az említett irányelvet átültető lengyel jogban számukra biztosított védelemtől:

1. ha valamely ingatlan az egyik tagállam területén fekszik, vagy

2. ingatlanhoz közvetlenül nem kapcsolódó megállapodás esetén, ha valamely gazdasági szereplő az egyik tagállamban végez üzleti vagy szakmai tevékenységet, vagy e tevékenységet valamelyik tagállamba bármely módon áthelyezi, és a szerződés e tevékenységre vonatkozik.

31. cikk. A váltótól vagy csekkől eltérő biztosítékból eredő követelésre az adott biztosíték végrehajtásának vagy kibocsátásának helye szerinti ország joga irányadó.

32. cikk (1) bekezdés Az egyoldalú jogügyletből eredő kötelezettségre az ügyletet teljesítő fél által választott jog irányadó. Amennyiben az ilyen kötelezettséggel érintett mindkét fél meghatározott, a felek megállapodása alapján kell jogot választani, módosítani vagy mellőzni.

(2) Olyan esetekben, amelyekben a felek kifejezetten nem választanak jogot, az egyoldalú jogügyletből eredő kötelezettségre azon ország joga irányadó, amelyben az ügyletet teljesítő személy szokásos tartózkodási hellyel vagy székhellyel rendelkezik. Amennyiben az ügy körülményei arra engednek következtetni, hogy a kötelezettség egy másik ország jogához szorosabban kapcsolódik, ez utóbbi ország joga alkalmazandó.

...

A 36. cikk értelmében a harmadik felekkel szemben fennálló követelések engedményezésének joghatásait az engedményezett követelésekre joghatósággal rendelkező ország joga határozza meg.

37. cikk. A tartozásátvállalásra azon ország joga alkalmazandó, amely az átvállalt tartozás tekintetében joghatósággal rendelkezik.

38. cikk. A kötelezettség pénznemének értékében bekövetkezett változás joghatását a kötelezettségre alkalmazandó jog szerint kell megítélni.

3.2 Szerződésen kívüli kötelmi viszonyok

A releváns kollíziós szabályokat a PILA rögzíti:

33. cikk. A jogügyletektől eltérő eseményekből eredő kötelezettségekre alkalmazandó jogot a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Róma II.) (HL L 199., 2007.7.31., 40. o.) alapján kell meghatározni.

34. cikk. A közlekedési balesetekre alkalmazandó jogról szóló, 1971. május 4-i hágai egyezmény (Hivatalos Lap 2003/63. szám, 585. alszám) határozza meg a közlekedési balesetekből eredő, harmadik személyekkel szemben fennálló, szerződésen kívüli felelősségre alkalmazandó jogot.

35. cikk. Az adott országban közhatalmat gyakorló szervek cselekményeiért és mulasztásaiért harmadik személyekkel szemben fennálló felelősségre az adott ország joga irányadó.

3.3 A személyi állapot, valamint annak a családi állapottal kapcsolatos vonatkozásai (név, lakóhely, cselekvőképesség)

A természetes személy jogállására vonatkozó kollíziós szabályok:

A természetes személy jogképességére és jogügyletek teljesítésére való képességére az állampolgársága szerinti jog irányadó (11. cikk (1) bekezdés).

(2) Amennyiben valamely természetes személy az üzleti tevékenységének keretében jogügyletet teljesít, elegendő, ha az üzleti tevékenység székhelye szerinti ország joga alapján képességgel rendelkezik az adott ügylet teljesítésére.

(3) Az (1) bekezdés nem zárja ki a jogügyletre irányadó jog alkalmazását, ha az a jogügylet teljesítésére való képességet illetően különleges követelményeket rögzít.

A 12. cikk alapján, amennyiben azonos országban lévő felek kötnek szerződést, az a természetes személy, aki az adott ország joga alapján szerződéskötési képességgel rendelkezik, kizárólag akkor hivatkozhat a 11. cikk (1) bekezdésében hivatkozott jog szerinti cselekvőképtelenségére, ha a másik fél tudott e cselekvőképtelenségről a szerződés aláírásakor, vagy erről abban az időpontban gondatlansága miatt nem tudott.

(2) Az egyoldalú jogügyletet teljesítő és a jogügylet teljesítésének helye szerinti ország joga szerint erre képességgel rendelkező természetes személy kizárólag akkor hivatkozhat a 11. cikk (1) bekezdésében hivatkozott jog szerinti cselekvőképtelenségére, ha ez nem érint hátrányosan olyan, kellő gondossággal eljáró személyt, aki arra a vélelemre támaszkodott, hogy a jogügyletet teljesítő személy e teljesítésre megfelelő képességgel rendelkezett.

(3) Amennyiben a természetes személy képviselő útján jár el, az (1) és (2) bekezdés alkalmazhatóságát a képviselőt érintő lényeges körülmények határozzák meg.

(4) Az (1) és (2) bekezdés nem vonatkozik a családjog és gyámsági jog vagy az öröklési jog területén létrejött jogügyletekre vagy olyan ingatlant érintő szabályozásokra, amely a jogügylet teljesítésének helye szerinti országtól eltérő országban fekszik.

A 13. cikk (1) bekezdése alapján a cselekvőképtelenségre a cselekvőképtelen természetes személy állampolgársága szerinti jog irányadó. Amennyiben egy lengyel bíróság külföldi állampolgár cselekvőképtelenségéről határoz, a lengyel jogot kell alkalmazni.

A 14. cikk (1) bekezdése szerint a személyes jogot kell alkalmazni a természetes személy halálának vélelmezésére vagy holtá nyilvánítására. Amennyiben egy lengyel bíróság külföldi állampolgár halálának

vélelmezéséről vagy holtta nyilváníásáról határoz, a lengyel jogot kell alkalmazni.

A 16. cikk (1) bekezdése alapján természetes személyszemélyhez fűződő jogaira az állampolgársága szerinti jog irányadó.

Az a természetes személy, akinek személyhez fűződő joga veszélyeztetve van, vagy akinek jogát megsértették, a veszélyt vagy a jogsértést előidéző esemény bekövetkezésének helye szerinti ország joga vagy a jogsértés hatásai bekövetkezésének helye szerinti ország joga alapján védelmet kérhet.

Amennyiben a természetes személy személyhez fűződő jogait a tömegtájékoztatásban sértették meg, a válaszadási jogra, a kiigazítás vagy más hasonló védőintézkedés kéréséhez való jogra azon ország joga irányadó, amelyben a kiadó vagy műsorszolgáltató székhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik.

3.4 Szülő-gyermek kapcsolat megállapítása, ideértve az örökbefogadást is

3.4.1 Szülő-gyermek kapcsolat megállapítása

A szülők és gyermekek közötti kapcsolatokra vonatkozó kollíziós szabályok (PILA):

„A gyermek származásának megállapítására vagy vitatására a gyermeknek a születésekor fennálló személyes joga alkalmazandó (a PILA 55. cikkének (1) bekezdése). Amennyiben a gyermeknek a születésekor fennálló személyes joga nem teszi lehetővé az apaság bírósági végzéssel történő megállapítását, arra a gyermeknek a származása megállapításakor fennálló személyes joga irányadó. A gyermek származásának elismerésére a gyermeknek az elismeréskor fennálló személyes joga irányadó. Amennyiben e jog nem rendelkezik a gyermek elismeréséről, a gyermeknek a születésekor fennálló személyes joga irányadó, feltéve, hogy az lehetővé teszi az ilyen elismerést. A megfogant, de még meg nem született gyermek elismerésére az édesanyának az elismeréskor fennálló személyes joga irányadó.

A PILA 56. cikkének (1) bekezdése alapján a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló, 1996. október 19-i hágai egyezmény (HL L 151., 2008.6.11., 39. o.; Hivatalos Lap 2010/172. szám, 1158. alszám) határozza meg a szülői felelősségre és a felügyeleti jogokra alkalmazandó jogot.

Amennyiben a gyermek szokásos tartózkodási helyévé olyan ország válik, amely az (1) bekezdésben hivatkozott egyezményben nem részes fél, ezt követően ezen ország jogát kell alkalmazni a gyermek korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országban hozott intézkedések alkalmazhatósága feltételeinek megállapítására.

A szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló, 1996. október 19-i hágai egyezmény határozza meg a gyermekek gyámságára alkalmazandó jogot (a PILA 59. cikke).

Amennyiben a gyermek szokásos tartózkodási helyévé olyan ország válik, amely az (1) bekezdésben hivatkozott egyezményben nem részes fél, ezt követően ezen ország jogát kell alkalmazni a gyermek korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országban hozott intézkedések alkalmazhatósága feltételeinek megállapítására.

3.4.2 Örökbefogadás

A PILA 57. cikke szerint az örökbefogadásra az örökbefogadó szülő személyes joga irányadó.

A házastársak általi közös örökbefogadásra közös személyes joguk irányadó. Amennyiben a házastársak nem rendelkeznek közös személyes joggal, a mindkét házastárs lakóhelye szerinti ország jogát kell alkalmazni, vagy – amennyiben a házastársak nem azonos országban rendelkeznek lakóhellyel – az alkalmazandó jog a házastársak közös szokásos tartózkodási helye szerinti ország joga. Amennyiben a házastársak szokásos tartózkodási helye nem azonos országban van, az alkalmazandó jog azon ország joga, amelyhez a házastársakat egyébként a legszorosabb kapcsolat fűzi.

A PILA 58. cikkében foglaltak szerint nem kerülhet sor örökbefogadásra a jövőbeni örökbefogadott személyes jogának a hozzájárulására, a törvényes képviselőjének hozzájárulására és a hatáskörrel rendelkező hatóság

hozzjárulására, valamint a lakóhely másik országba történő áthelyezését követően az örökbefogadásra vonatkozó korlátozásokra történő alkalmazása nélkül.

3.5 Házasság, házasság nélkül együtt élő párok, élettársi kapcsolatok, házasság felbontása, különválás, tartási kötelezettségek

3.5.1 Házasság

A házasságkötési képességet az egyes felek vonatkozásában a házasságkötéskor fennálló személyes joguk szerint kell meghatározni (a PILA 48. cikke).

A 49. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban a házasságkötés alakiságaira a házasságkötés helye szerinti ország joga irányadó. Amennyiben a házasságkötésre Lengyelország területén kívül kerül sor, elegendő a házastársak személyes jogában vagy a házastársaknak a házasságkötés időpontjában fennálló lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti jogban szereplő követelményeket teljesíteni.

A PILA 50. cikke szerint a 48. és 49. cikkben hivatkozott jogot megfelelően alkalmazni kell a házasságkötésre való képtelenség joghatásaira és a házasságkötés alaki követelményei teljesítésének elmulasztására.

A házastársak személyes kapcsolatára és házassági vagyoni rendszerére közös személyes joguk az irányadó (51. cikk (1) bekezdés). Amennyiben a házastársak nem rendelkeznek közös személyes joggal, a mindkét házastárs lakóhelye szerinti ország jogát kell alkalmazni, vagy – amennyiben a házastársak nem azonos országban rendelkeznek lakóhellyel – az alkalmazandó jog a házastársak közös szokásos tartózkodási helye szerinti ország joga. Amennyiben a házastársak szokásos tartózkodási helye nem azonos országban van, az alkalmazandó jog azon ország joga, amelyhez a házastársakat egyébként a legszorosabb kapcsolat fűzi.

3.5.2 A házasság nélkül együtt élő párok és az élettársi kapcsolatok

Nincs

3.5.3 A házasság felbontása és a különválás

A PILA 54. cikke szerint a házasság felbontására a házastársaknak a házasság felbontására irányuló kérelem benyújtásakor fennálló közös személyes joga irányadó. Amennyiben a házastársak nem rendelkeznek közös személyes joggal, az alkalmazandó jog azon ország joga, amelyben a házastársak a házasság felbontására irányuló kérelem benyújtásakor lakóhellyel rendelkeznek, vagy – ennek hiányában – azon ország joga, amelyben a házastársak utolsó közös szokásos tartózkodási helye volt, feltéve, hogy az továbbra is a házastársak egyikének szokásos tartózkodási helye marad. A lengyel jogot kell alkalmazni, ha a körülmények alapján az alkalmazandó jog nem határozható meg.

A fenti rendelkezések a különválásra megfelelően alkalmazandók.

3.5.4 Tartási kötelezettségek

A 63. cikk alapján a tartásra alkalmazandó jogot a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló, 2008. december 18-i 4/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 7., 2009. január 10., 1. o.) alapján kell meghatározni.

3.6 Házassági vagyoni rendszerek

A házastársak személyes kapcsolatára és házassági vagyoni rendszerére közös személyes joguk az irányadó (51. cikk (1) bekezdés). Amennyiben a házastársak nem rendelkeznek közös személyes joggal, a mindkét házastárs lakóhelye szerinti ország jogát kell alkalmazni, vagy – amennyiben a házastársak nem azonos országban rendelkeznek lakóhellyel – az alkalmazandó jog a házastársak közös szokásos tartózkodási helye szerinti ország joga. Amennyiben a házastársak szokásos tartózkodási helye nem azonos országban van, az alkalmazandó jog azon ország joga, amelyhez a házastársakat egyébként a legszorosabb kapcsolat fűzi.

A PILA 52. cikkének (1) bekezdése alapján a házastársak a házassági vagyoni rendszerükre alkalmazandó jogként egyikük személyes jogát vagy azon ország jogát jelölhetik ki, amelyben egyikük lakóhellyel vagy

szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik. A jogválasztásra a házasságkötést megelőzően is sor kerülhet.

A házassági vagyoni jogi szerződésekre a felek által az (1) bekezdés szerint kiválasztott jog irányadó. Amennyiben a felek kifejezetten nem választanak jogot, a házassági vagyoni jogi szerződésre a házastársak személyes viszonyaira és házassági vagyoni rendszerére a szerződés aláírásakor alkalmazandó jog irányadó. A házassági vagyoni jogi rendszerre vagy a házassági szerződésre irányadó jog megválasztásakor elegendő a házassági vagyoni jogi szerződések tekintetében a kiválasztott jog vagy a jogválasztás helye szerinti ország joga által előírt alakosságokat megtartani.

3.7 Öröklés, végintézkedések

Az öröklésre alkalmazandó jogot az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 201., 2012. július 27., 107. o., módosításokkal) szabályozza.

3.8 Ingatlan

A PILA 41. cikkének (1) bekezdése alapján a tulajdonjogra és más vagyoni jogokra a vagyontárgy fekvése szerinti ország joga irányadó. A tulajdonjog megszerzésére és elvesztésére, más vagyoni jogok elvesztésére, tartalmának megváltozására vagy elsőbbségére azon ország joga irányadó, amelynek területén a vagyontárgy a fenti joghatóságokat kiváltó esemény bekövetkezésekor volt.

3.9 Fizetéseképtelenség

A csődeljárásra alkalmazandó jogot meghatározó kollíziós szabályokat a 2003. február 28-i csődtörvény (egységes szerkezetbe foglalt szöveg: Hivatalos Lap 2019., 498. alszám) tartalmazza:

A csődtörvény 460. cikke szerint e fejezet eltérő rendelkezései hiányában a Lengyelországban indult csődeljárásokra a lengyel jogot kell alkalmazni.

A csődtörvény 461. cikke szerint a más uniós tagállamban vagy az Európai Szabadkereskedelmi Társulásnak (EFTA) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes tagállamában alkalmazott munkavállalók munkavégzésére a munkaszerződésükre irányadó jogot kell alkalmazni.

Az adott tárgy ingatlan jellegét meghatározó jog a vagyontárgy fekvésének helyén alkalmazandó jog.

A másik uniós tagállam vagy az Európai Szabadkereskedelmi Társulásnak (EFTA) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes tagállama területén fekvő ingatlan használatára vagy adásvételére vonatkozó megállapodásokra az ingatlan fekvése szerinti ország jogát kell alkalmazni.

A másik uniós tagállam vagy az Európai Szabadkereskedelmi Társulásnak (EFTA) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes tagállama területén fekvő ingatlanhoz vagy lajstromozott tengerjáró hajókhoz, illetve légi járművekhez kapcsolódó jogokra a vonatkozó nyilvántartást vezető ország joga irányadó.

A csőd megállapítása nem sértheti a hitelezők és a csődbe ment félnek az Európai Unió másik tagállama vagy az Európai Szabadkereskedelmi Társulásnak (EFTA) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes tagállama területén található vagyontárgyait vagy más vagyont, beleértve a vagyont egyes szervezett részeit megterhelő harmadik személyek jogait és különösen a kötelezettségek fedezése érdekében a vagyont feletti rendelkezéshez való jogot vagy a kötelezettségeknek a vagyont használatából történő fedezéséhez való jogot, a zálogjogokat és a jelzálogjogokat, a vagyont az annak megőrzéséért felelős személyek általi, az illetékes fél akaratának ellenére történő kiadásának követeléséhez való jogot vagy a vagyont vagyont kezelőként történő használatához való jogot (a csődtörvény 462. cikke). Ez vonatkozik a személyhez fűződő jogokra és a földhivatali, valamint jelzálogjogi nyilvántartásokban és más közhiteles nyilvántartásban szereplő olyan követelésekre is, amelyek gyakorlása vagy érvényesítése a fent említett jogok létrehozását eredményezi.

A csődtörvény 463. cikkének (1) bekezdése alapján adásvételi szerződés keretében az eladó javára a tulajdonjog fenntartása a szerződés tárgyát megvásárló belföldi bank csődjének megállapítása következtében nem szűnik meg, ha a csőd megállapításakor a szerződés tárgya az Európai Unió más tagállamának vagy az Európai

Szabadkereskedelmi Megállapodásnak (EFTA) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes tagállamának területén volt.

A vagyontárgyat értékesítő belföldi bank csődjének megállapítása nem szolgáltat alapot az adásvételi szerződéstől való elállásra, ha az adásvétel tárgyát a csőd megállapítása előtt átruházták, és az a csőd megállapításakor külföldön volt.

A 464. cikk alapján az olyan jogok gyakorlására, amelyeket azok alapításához, fennállásához vagy az azokkal való rendelkezéshez be kell jegyezni valamely nyilvántartásba, közzé kell tenni valamely számlán, vagy központi értékraktárban kell elhelyezni, az adott nyilvántartás vagy számla vezetésének, illetve raktár fekvésének helye szerinti ország joga irányadó.

A 464. cikk sérelme nélkül a visszavásárlás jogára az e jogot keletkeztető megállapodásra irányadó, szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jog irányadó.

A 464. cikk sérelme nélkül a szabályozott piacon kötött ügyletekre irányadó, szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogot kell alkalmazni a pénzügyi eszközökkel való kereskedelemről szóló, 2005. július 29-i törvény értelmében a szabályozott piacon teljesített ügyletek keretében aláírt megállapodásokra.

A csődtörvény 467. cikkében előírt beszámításra a beszámításról szóló megállapodásra irányadó, szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jog irányadó.

Ezenfelül a csődtörvény 467¹. cikke szerint a csőd megállapítása nem sértheti a hitelező saját adósságának a csődbe ment fél adósságával szemben történő beszámításához való jogát, amennyiben arra a csődbe ment fél tartozására alkalmazandó jog lehetőséget ad.

A csőd megállapítását követően teljesített és ingatlannal, tengerjáró hajóval vagy légi járművel való, bejegyzéshez kötött rendelkezésből vagy az alapításuk, fennállásuk vagy a velük való rendelkezés tekintetében nyilvántartásba vételhez, számlán való közléshez vagy központi értékraktárban történő elhelyezéshez kötött jogokkal való rendelkezésből álló jogügylet kikényszeríthetőségére és érvényességére azon ország joga irányadó, amelyben a vagyontárgy fekszik, vagy amelyben a nyilvántartást vagy számlát vezetik, illetve ahol az értékraktár áll.

A csődtörvény 469. cikke alapján a hitelezők megkárosításával teljesített jogügylet kikényszeríthetlenségére és érvénytelenségére vonatkozó rendelkezés nem alkalmazandó, amennyiben az ügyletre alkalmazandó jog nem engedi meg, hogy a hitelezők megkárosítása céljából teljesített ügyletet kikényszeríthetetlennek lehessen tekinteni.

A csődtörvény 470. cikke alapján a csőd megállapításának az Európai Unió tagállamának vagy az Európai Szabadkereskedelmi Megállapodás (EFTA) Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes tagállamának bírósága előtt folyamatban levő eljárásokra gyakorolt hatásait a folyamatban levő eljárások országának joga szerint kell megítélni.

■ Last update: 03/09/2024

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.